

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 12ης Σεπτεμβρίου 1962, ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βρυξέλλαις Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς γνησιότητος τῶν φυσικῶν τέκνων ἐναντι τῆς μητρὸς».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου σκοπεῖται ἡ νομοθετικὴ κύρωσις τῆς Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ ἀποδείξεως τῆς γνησιότητος τῶν φυσικῶν τέκνων ἐναντι τῆς μητρὸς», ἡ ὁποία ὑπεγράφη καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1962, εἰς τὰς Βρυξέλλαις, εἰς τὰ πλαίσια τῆς προσπάθειας τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως πρὸς ἐναρμόνισιν καὶ ἐνοποίησην τοῦ δικαίου τῶν Κρατῶν—Μελῶν αὐτῆς διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἀποδείξεως τῆς γνησιότητος τῶν φυσικῶν τέκνων ἐναντι τῆς μητρὸς τῶν.

Ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων τῆς ὑπὸ κύρωσιν Συμβάσεως ἐπιτίθεμεν τὰ ἑξῆς:

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 καθιερῶνται τεκμήριον μαχητικὸν ἀποδείξεως τῆς σχέσεως μεταξὺ φυσικοῦ τέκνου καὶ τῆς μητρὸς του, ἐκ τῆς περὶ τούτου δηλώσεως τῆς μητρὸς, τῆς περιλαμβανομένης εἰς τὴν ληξιπαραχρῆκὴν πράξιν γεννήσεως.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2, διὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἀναφέρεται ἡ μήτηρ εἰς τὴν ληξιπαραχρῆκὴν πράξιν γεννήσεως τοῦ τέκνου τῆς, παρέχεται εἰς αὐτὴν ἡ εὐχέρεια νὰ προβῇ εἰς δήλωσιν «ἀναγνωρίσεως» τοῦ τέκνου ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ, κατὰ περίπτωσιν, ἐνδιαφέροντος αὐτὴν συμβαλλομένου Κράτους.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀναγνωρίζεται, τὸ δικαίωμα εἰς τὴν μητέρα ὅπως προβαίνει εἰς δήλωσιν περὶ τῆς ιδιότητος τῆς ταύτης, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ὀρισμένον φυσικὸν τέκνον τῆς, ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν συμβαλλομένου Κράτους, πρὸς παραγωγήν τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τούτου προβλεπομένων ἐννόμων συνεπειῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 διευκρινίζεται ὅτι αἱ κατὰ τὰ προηγουμένα ἀρθρα δηλώσεις τῆς μητρὸς πρὸς ἀρχὰς συμβαλλομένου Κράτων δὲν δημιουργοῦν τεκμήριον περὶ τῆς ιδιότητος τῆς ἐναντι τοῦ συγκεκριμένου τέκνου τῆς, ἀλλὰ παρέχουν ἀπλῶς διευκόλυνσιν πρὸς ταύτην ἐναντι τῶν ἀλλοθπαῶν ἀρχῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 5 τίθεται διαχρονικὸς κανὼν, συμφώνως πρὸς τὸν ὁποῖον αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τῆς συμβάσεως περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατ' ἀρχὴν ἀποδείξεως τῆς ιδιότητος τῆς μητρὸς ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν γεννήσεων αἱ ὁποῖαι εἰς λάττον χώραν μετὰ τὴν θῆσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 6 καθορίζονται τὰ τῆς κυρώσεως τῆς Συμβάσεως ὑπ' ἐκάστου τῶν Κρατῶν Μελῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς γνωστοποιήσεως εἰς ταῦτα ἐκάστης ἐπικυρώσεως, μερίμνη τῆς

Γενικῆς Γραμματείας τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 ὁρίζεται ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς προκειμένης Συμβάσεως δι' ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 8 ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐκτάσεως ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἐκάστου συμβαλλομένου Κράτους.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 9 παρέχεται ἡ δυνατότης προσωρρήσεως εἰς τὴν Σύμβασιν παντὸς Κράτους—Μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καθοριζομένης καὶ τῆς πρὸς τοῦτο διαδικασίας.

Τέλος, διὰ τοῦ ἀρθροῦ 10 προβλέπονται τὰ τῆς κατ' ἐπιμέλειας τῆς ἐν λόγῳ Συμβάσεως ὑπὸ τῶν μετεχόντων ταύτης Κρατῶν.

Εἰς τὴν κύρωσιν τῆς προκειμένης Συμβάσεως ἀποβλέπει τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον Νόμου, ἐν ὅψει δὲ τοῦ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς καὶ παρ' ἡμῖν θὰ εἶναι ἐπωφελής, προάγουσα τὰς διευθυνεῖς σχέσεις τῆς Χώρας μας, παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ Βουλὴ περιβάλη τούτο διὰ τῆς ψήφου τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1978

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐξωτερικῶν
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ

Ἐσωτερικῶν
ΧΡΙΣΤ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Δικαιοσύνης
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1962 ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βρυξέλλαις Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς γνησιότητος τῶν φυσικῶν τέκνων ἐναντι τῆς μητρὸς».

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται καὶ ἔχει ἰσχύον νόμου ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὡς μέλους τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως ὑπογραφείσα ἐν Βρυξέλλαις τὴν 12ην Σεπτεμβρίου 1962 Διεθνὴς Σύμβασις, ἀρρωῶσα εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος τῶν φυσικῶν τέκνων ἐναντι τῆς μητρὸς τῶν, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐπιτετα, ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ ἐν μεταφράσει, εἰς τὴν ἑλληνικὴν.